

държавя, поле за работенъе, въ първобытно значение, по Омира; а второ значение: околности тѣ на нѣкои си градъ или градецъ, и това по Омира, т. е. по языка на една твърдѣ отдаленъ повременность. Ако попыташь елинскы тѣ учены филолози: отъ дѣ произвождате тажъ рѣчь *ἀγρός*? зашто има тѣа това значение кое ѿ отдавате? Тии штжтъ каза въ отговоръ: *Αὕτη ἐστὶ πρωτότυπος ἑλληνική λέξις καὶ δὲν παράγεται*—таѣа е първобытна еленска рѣчь и не ся производи! Нъ ные имъ казваме чи тѣа рѣчь, какъ то и сички тѣ имъ рѣчи, си има разяснение то, и ето какъ: Знаѣме чи *ὄρος* значи *гора* на был., знаѣме ѿште чи *ὄρος* въ старость ся писало *Φ-ορος* и произносило ся *γόρος*—гора, на кое кату прибавиме въ начало то *α* отрицательно, става *αΦορος*—*αγόρος* и съкратено *ἀγρός*, кое значи: *не-гора*; а дѣ то не е *гора*, тамъ можи да бѣди *χωράφιον*—нива, мѣсто за оранье, *ὑποστατικόν*—държавя*).

Ные мыслиме чи всѣкъ здравомыслиаштъ чьловѣкъ ште ся склони и убѣди на това чи е тжѣй.

Да бы разяснили ѿште повѣчь тълкувание то на рѣчь тжъ *ἀγρός* кое-то ѿ даваме ные, нека изслѣдоваме и рѣчь тжъ *χωράφιον*, съ коуж то тълкуважтъ рѣчь тжъ *ἀγρός*. Тѣа рѣчь е умалительное (*ὑποχωριστικόν*) на рѣчь тжъ *χωρίον*, коуж произвожджтъ отъ *χώρα*—*ἀγρός*, *ὑποστατικόν*, *ἐξοχή*, *πεδιάς*, *ἔδαφος*, какъ то ѣж тълкуважтъ. Нъ зашто да има тѣа рѣчь *χώρα* тыя и тълкува значеня? разумѣва ся чи отговора е се пакъ *πρωτότυπος λέξις*—първобытна рѣчь! Нъ по наше то мнѣние ни една рѣчь не е безъ разяснение освѣнь коренны тѣ слокове, послѣднѣа та граница на рѣчы тѣ, какъ то о тому другадѣ говорихме. Рѣчь та *χώρα* е съ дигамж тжъ *Φ*—*χα* и става *Φ-ώρα*, *χώρα*; а кату махниме дигамж тжъ остава *ωρα*, кореннь слогъ *ωρ*, кой съотвѣтствува съ наше то *орж*, кое е съхранено и въ еленскы языкъ *ἀράω-ἀρῶ*. *Χώρα* убо и *χωράφιον*, значи въ първобытность: *мѣсто за орънь*, поле—*πεδιάς*, *ἀ-γρός*—не-гора.

Ἀκριβής *ὁ*, отъ (*ἄκρος*): *ἐπιμελής, προσεκτικός πάλιν καὶ αὐστηρός πρὸς τὸ δικαίον* κ т л. това е значение то на рѣчь тжъ *ἀκριβής*, спорѣдъ рѣчницы тѣ грѣцкы, т. е. прилѣженъ, твърдѣ внимателенъ и строгъ за правдѣ тжъ. Така рѣчь *ἀκριβής* какъ то ѣж види всѣкъ е трысложна, и има такова значение, штото не можи да бѣди безъ първобытно естествено значение, отъ кое да е достигла до приносное. Нъ грѣцкы тѣ филолози казважтъ само чи тѣа произходи отъ *ἄκρος*—крайны и друго ништо! Ные кату кажиме чи тѣа е съставена отъ *α* отриц. и отъ *κριβ-ής*, става българскы равна съ *не-крывѣ*; а кой то не е *крывѣ*, той е *σωστός*—точенъ и приносно строгъ въ правдѣ тжъ, *ἀ-κριβ-ής*—*не-крывѣ*. Българи тѣ казважтъ въ първобытно естествено значение *криво* за нѣшто кое осѣзательно не е право: *криво дърво*, *крива рѣка* и др. и кривѣ или *прикривена*

*) Македонски тѣ Българи за *ὑποστατικόν* (чифликъ турекы) казважтъ държавя, за това употрѣбляваме тажъ рѣчь въ това тълкувание на рѣчь тжъ *ὑποστατικόν*.